

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput XXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

minimè expendat: id quod paulò ante etiam monuimus in simili.

19. Colligit idem secundò, Confessorem posse per impositionem factam penitenti, ut recipiat indulgentiam plenariam, ipsum sublevare à multis penitentiis, quibus fortè sit gravatus, & quas nondum solverit; & quia id non fit ex potestate Confessarij, ut fiebat in casibus modò dictis *num. 9.* sed ex potestate Pontificis indulgentiam concedentis, idèd potest fieri à quocunque Confessario, sive is imposuerit eas penitentiis, sive alius: inmodò propter eandem rationem, si penitens sit homo doctus, poterit ipse ex se.

Prudenter tamen advertit cum alijs de Lugo, consulendum semper esse, aliquam penitentiam injungere, tum ob meritum talis operis, tum quia propter varias causas indulgentiæ effectus impeditur aliquando: nam cæterum, si verè plenariam lucraretis, recurreret documentum Bonifacij octavi.

20. Colligit tertio, Quintan, *T. 2. singularium tract. 3. sing. 33.* ut penitenti non valde gravem Confessarius penitentiam imponat, posse ipsi applicare (si applicata non sit) indulgentiam plenariam pro vita semel in Bulla Cruciatæ concessam. Modus hanc applicandi dictus à me est *in tract. de hac Bulla cap. 12. §. 1. num. 1.* vel posse injungere, ut ex virtute ejusdem Bullæ visitet quinque Ecclesias, vel Altaria (*modo ibidem cap. 10. num. 1. à me dicto*) unde acquirat stationes Romanas, in quibus adest in unoquoque die indulgentia plenaria; vel posse injungere, ut visitet septem privilegiata

Altaria, ubi illa sunt ad indulgentiam plenariam acquirendam: indulgentias concessas, nymismatibus sacris, vel imaginibus, vel sacris quibusdam precibus, vel similibus: Quia tamen regulariter aliqua claudicant ex parte, vix huc adducor, nam incertæ propter varias causas sæpe judicantur: examinanda ergo semper erit indulgentia, an saltem sit probabiliter vera; & tunc ut habet ex Soto de Lugo *disp. 25. de Pœnit. num. 48.* satis illa erit ad omittendas penitentiis, cùm probabilitas sufficiat, ut quis prudenter operetur, & consequenter ut judicet semper, illam indulgentiam completè iis satisfecisse.

De ijs, quæ pertinent ad Confessarium.

AD quinque capita hæc restringo; primò, ad jurisdictionem: Secundò, ad approbationem: Tertio, ad prudentiam: Quarto, ad scientiam: Quintò, ad auditorum in confessione silentium.

CAPUT XXIV.

De Jurisdictione Confessarij.

I. Jurisdictio est potestas dicendi Jus, & proferendi sententiam absolvendo à delicto, vel imponendo penam: Jurisdictio ergo in nostro casu erit potestas data à legitimo Superiore alicui Sacerdoti, per quam tanquam in suos subditos dictus Sacerdos potest reducere in actum eam potestatem absolvendi à culpis, & penitentiis injungendi;

gendi, quam habet ex ordine Sacerdotij.

2. Quamvis autem ex solius Sacerdotij vi, Sacerdos possit reducere in actum potestatem absolvendi peccata venialia, & mortalia aliàs absoluta, ut alibi diximus; at ad absolvenda mortalia nondum absoluta, indiget facultate legitimi Superioris, qualis est summus Pontifex, vel Delegati ab ipso, ut sunt Episcopi, Prælatique respectu suorum subditorum,

3. Acquiret igitur Sacerdos hanc actualem jurisdictionem. Primò, per expressam concessionem sui Superioris, vel Episcopi, seu Prælati; Secundò tacitam, nempe per ratihabitionem de præterito, vel de præsentì, pro qua tot conditiones requiruntur, ut in praxi, nisi aliud expressiùs addatur, nunquam illam sequaris. Lege Fagundez præcept. Eccles. 2. lib. 7. cap. 2. Ratihabitionem de futuro sufficientem non esse, docemus omnes. Tertio per errorem communem, & titulum coloratum acquiritur etiam hæc jurisdictio. Ut si quis Sacerdos habeat patentes Confessionis dolo extortas, & communiter à populo existimetur, & habeatur pro Confessario, ut latè disputat Sanchez lib. 3. matr. disp. 22. & Sanchez quidem ibidem num. 4. cum alijs requirit ad requirendam ejusmodi potestatem jurisdictionis tum titulum coloratum, tum errorem communem; at Pontius lib. 5. matr. c. 20. n. 6. alijsque satis probabiliter ajunt, sufficere solum errorem communem.

4. Adverte autem, peccare graviter Sacerdotem utentem tali potesta-

te, quam scit verè se non habere, licet Confessiones sint validæ; quia Ecclesia præsumitur, illam conferre ob bonum pœnitentium ad imitationem legum civilium l. Barbaricus ff. de officio Prætoris; non ad excusandum Confessarium. His positis ad sunt duæ practicæ quæstiones.

Acquisitio Jurisdictionis ex sententia probabilis.

5. **Q**Varitur enim primò, an sicuti ex titulo colorato, errorque communi acquirit Sacerdos jurisdictionem dictam; ita ex opinione probabilis? Titius v. g. Sacerdos ex rationibus probabilibus colligit, se habere Jurisdictionem (ut item approbationem illam, de qua mox) ad ministrandum pœnitentiæ Sacramentum, validè administrabit, & licitè, quasi sic habeat necessariam facultatem ad illud ministrandum?

6. Respondeo. Negant Joann. Sanchez, alijsque plures d. 44. num. 3. Ratio est, quia, ajunt, in jure non invenitur, tradi jurisdictionem ex opinione probabilis, sicuti invenitur tradi ex titulo colorato, errorque communi: Adde, non posse duci paritatem à titulo, & errore ad probabilitatem, quia error communis est apud multos, at opinio probabilis est solum apud paucos sapientes.

7. Concedunt nihilominus, & quidem meritò Thom. Sanchez lib. 3. de matr. d. 22. n. 65. & in summa lib. 1. cap. 9. n. n. 35. alijsque plures; Ratio hujus sententiæ est, quia constat apud omnes, universalem Ecclesiæ con-

suc-

potestatem conferre jurisdictionem, seu esse signum jurisdictionis collatae: sed omnes ferè Sacerdotes consuetudinem habent (ut testatur de Lugo *dub. 19. de Pœnit. n. 35.*) absolvendi, seu administrandi hoc Sacramentum cum opinione probabili suæ jurisdictionis, ergo, &c.

Neque obstat ratio prioris sententiae, quia nostra non fundatur immediate in aliquo jure scripto, sed innititur consuetudini universali, quæ juri æquivalet.

8. Hinc rectè Castropalaus *l. 1. n. 1. p. 5. n. 9.* sic habet: *Quando adest probabilis opinio absolvendi a reservatis, & a censuris, & assistendi matrimonio; nullo morali periculo se exponit minister irriticum faciendi Sacramentum; quia licet ex privilegio jurisdictionem non habeat, habet tamen ex tacito consensu Ecclesie, & ratificatione de praesenti suppletis jurisdictionem, ne totus illud irritus sint.*

Duratio jurisdictionis, ut etiam approbationis.

9. Queritur secundò, quandiu duret jurisdic-tio (ut item approbatio) collata Sacerdoti ad absolvendum?

10. Respondeo. Tribus modis potest tibi ab ordinario, seu à legitimo Superiore delegari, seu concedi potestas absolvendi. Primò absolute: Secundò, ad certum tempus: Tertio ad tempus incertum.

Si primo modo concedatur, durabit donec legitime revocabitur, & quidem posito actu revocationis: undè mor-
Tambur. de Praecept. Eccles.

tuo, vel amoto concedente, adhuc illa perleverat, donec successor positivè revocet, quia est gratia facta.

11. Si secundo modo, durabit usque ad tempus, seu terminum præcisè designatum, nisi antea revocetur.

12. Denique si tertio modo se habet ejusmodi concessio ad tempus incertum, duplici modo fieret solet.

Primò, per has formulas: (*do tibi facultatem absolvendi, donec revocavero, vel donec aliud ordinavero, vel usque ad aliud*): Dico, nisi Superior per voluntatem positivam removeat, seu revocet talem concessionem, semper illam perleveraturam, etiam post mortem concedentis, vel post amotionem ejus ab officio, nisi à successore revocetur: Ratio est, quia ut expiret talis concessio, debet poni illud (aliud) seu illud (*revocavero*) quod jam nunc supponimus, non poni.

13. Secundò potest fieri hæc concessio per has formulas (*do tibi facultatem absolvendi, donec voluero, vel mihi placuerit, vel ad meum beneplacitum*) dico de his, duas esse sententias; Thomas Sanchez cum alijs *l. 8. mar. d. 28. num. 52.* docet concessionem factam expirare morte, vel amotione concedentis; quia, inquit, per has formulas deberet adesse volitio, seu placitum concedentis, at post mortem non adest; post mortem enim, nec volitio est, nec placitum, nec beneplacitum.

14. Nihilominus Caspar Hurtadus *l. de Pœnitent. diff. 4.* & alij ajunt, neque per has formulas posteriores expirare concessionem, sicuti non expirant per

S

per

in biblioteca

LIBRARIUM
IN
ECCLESIAE PRAECEPTIS
VARRI
DE
HABITUS AUSTRIACI
E II
30.6.

per priores, donec à successore revocentur. Ratio est, quia concedo, debere adesse per has formulas volitionem, & beneplacitum, at jam adest, seu continuatur; eo ipso enim, quod non revocatur ejusmodi voluntas, factis manet habitualiter, & morali, humanoque modo: nam dum non revoco voluntatem aliquid faciendi, certè in illa adhuc persisto; & sicuti voluntas Testatoris, quia jussit aliquid faciendum, remanet moraliter post mortem; ita proportionaliter in casu nostro.

15. Quæres, in tempore Jubilæi, vel Bullæ Cruciatæ, facultas absolvendi durat usque ad finem temporis in illis assignati: jam quid faciendum in casu, quo pœnitens non potuit complere confessionem in tempore assignato.

Respondeo de hoc argumento satis dixi in tractatu de Bulla Cruciatæ c. 4. §. 4. à n. 3. & legi potest de Lugo disp. 29. de Pœnit. n. 24.

CAPUT XXV.

De approbatione.

1. SACERDOS, ut sit idoneus ad Sacramentum Pœnitentiæ administrandum præter statum gratiæ, in quo esse debet, uti etiam præter carentiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti personalis, & præter jurisdictionem, de qua dictum est in cap. præcedente, præter hæc, inquam, opus est, ut sit approbatus, id quod jam explico,

2. Approbatio est testimonium, seu sententia Prælati, non solum de doctrinæ sufficientia, verum etiam de integritate morum, prudentia cæterisque conditionibus ad confessiones dignè expediendas; nam propterea, etiam si quis sit doctus, vel magister, omni doctrina præditus, indiget hac approbatione, quia etiam notoriè sapientissimus claudicare potest in moribus.

3. Hæc autem approbatio solet à Prælati concedi simul cum jurisdictione, quando hi concedunt facultatem administrandi hoc Sacramentum; ea denique jurisdictio conceditur aliquando à summo Pontifice, ut conceditur Religiosis, mediante ipsorum superiore; at approbatio omninò debet semper ab Ordinario loci experiri, sic enim injungitur à Trident. sess. 23. cap. 15. *De reviv. S. Synodus, nullum etiam regularem posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopo per examen (si illis videbitur esse necessarium) aut alias idoneus judicetur, & approbationem, que gratis detur obtineat privilegio, & consuetudine quacunque etiam immemorabili non obstantibus.*

In quo decreto sunt aliqua pro praxi breviter adnotanda.

4. Primò, in illis verbis (*Confessiones secularium*) Concilium loquitur de audituris confessiones secularium, non verò de audituris confessiones Religiosorum; quare Religiosi, etiam Novitij poterunt ab illis Sacerdotibus idoneis absolvi, quos ipsorum

Præ